
Samlenotat vedr. rådsmødet (ECOFIN) den 2. december 2008

Dagsorden, 1. udgave

1. Forberedelse af DER den 11.-12. december 2008
 - a) Europæisk strategi vedr. økonomisk aktivitet
- *Rådskonklusioner/bidrag til DER*
 - b) Olie
- *Rapport til Rådet*
 - c) International finansiel arkitektur og reaktion på den finansielle krise
- *Rådskonklusioner/bidrag til DER*
2. Finansielle tjenesteydelser
 - FF a) Kapitalkravsdirektivet
- *Generel orientering*
KOM(2008)602
 - b) Solvens II
- *Generel orientering*
KOM(2007)361 + KOM(2008)119
 - FF c) Direktivet om investeringsinstitutter (UCITS)
- *Generel orientering*
KOM(2008)458
 - FF d) Direktivet om indskydergarantiordninger
- *Generel orientering*
KOM(2008)661
3. Skat
 - a) Nedsat moms
- *Generel orientering*
KOM(2008)428
 - b) Moms på finansielle tjenesteydelser og forsikringstjenesteydelser
- *Fremskridtsrapport*
 - c) Rentebeskatningsdirektivet

- *Rådskonklusioner/Orienterende debat*
KOM(2008)552

- d) Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning
- *Rådskonklusioner/Fremskridtsrapport*
 - e) (evt.) Koordination af systemer for direkte beskatning - exitbeskatning
- *Rådsbeslutning*
KOM(2006) 825
4. Revisionsrettens årsberetning for 2007
 5. Makrofinansiel assistance til Georgien
 6. Eventuelt

Der fremsendes dokumenter vedrørende følgende dagsordenspunkter, som skønnes at vedrøre Erhvervsudvalgets ansvarsområde:

1. Forberedelse af DER den 11.-12. december 2008
 - b) Olie
- *Rapport til Rådet*
 - c) International finansiel arkitektur og reaktion på den finansielle krise
- *Rådskonklusioner/bidrag til DER*

2. Finansielle tjenesteydelser
 - FF a) Kapitalkravsdirektivet
- *Generel orientering*
KOM(2008)602
 - b) Solvens II
- *Generel orientering*
KOM(2007)361 + KOM(2008)119
 - FF c) Direktivet om investeringsinstitutter (UCITS)
- *Generel orientering*
KOM(2008)458
 - FF d) Direktivet om indskydergarantiordninger
- *Generel orientering*
KOM(2008)661

Dagsordenspunkt 1b: Forberedelse af Det Europæiske Råd den 11.-12. december 2008 - Oliepriser

Resumé

ECOFIN ventes på baggrund af en rapport fra Kommissionen at drøfte udviklingen i oliepriserne. Der ventes ikke rådskonklusioner herom, men det er muligt, at rapporten bliver videreformidlet som et bidrag til DER den 11.-12. december.

Baggrund

Drøftelsen sker som led i det arbejdsprogram, der blev tiltrådt på ECOFIN den 8. juli som opfølgning på DER konklusionerne fra 19.-20. juni. Som led i dette arbejdsprogram har olieprisen også været diskuteret på ECOFIN den 7. oktober.

Drøftelsen sker på baggrund af en kort rapport fra Kommissionen. Rapporten behandler reelt ikke mulige økonomisk-politiske tiltag, men det er muligt at ECOFIN-drøftelsen vil berøre dette spørgsmål.

Det ventes ikke at ECOFIN vedtager rådskonklusioner om udviklingen i olieprisen, men det er muligt, at rapporten vil blive videreformidlet som et bidrag til DER den 11.-12. december.

Indhold

Af udkastet til Kommissionens rapport fremgår, at olieprisen siden toppunktet på 147 \$/tønde i juli er faldet til aktuelt omkring 50-60 \$/tønde. Faldet afspejler primært lavere olieefterspørgsel og forventninger om moderat efterspørgselsudvikling i medfør af den globale afmatning i kølvandet på den finansielle krise. De seneste års stigning i det globale olieforbrug har navnlig været drevet af emerging markets som f.eks. Kina, og udsigterne for emerging markets spiller en stor rolle for olieprisudviklingen. Stor usikkerhed om den økonomiske situation indebærer usikkerhed om olieefterspørgslen og dermed stor volatilitet i olieprisen.

På udbudssiden har der bl.a. været negative stød fra orkaner i den amerikanske golf samt afbrud af olierørledningsforsyninger i forbindelse med krisen i Georgien. Disse synes dog at have haft ret begrænset indvirkning på olieprisen.

Forwardpriserne på olie til fremtidig levering ligger aktuelt mærkbart over spotprisen. Det er i modsætning til situationen for nogle måneder tilbage, hvor forwardpriserne lå lidt lavere end spotprisen. Oliemarkedernes forventninger til olieprisen på lidt længere sigt er således ikke nedjusteret markant.

På mellemfristet sigt, når den økonomiske afmatning må forventes at aftage, kan forventes fornyet vækst i olieefterspørgslen, navnlig drevet af emerging markets.

På udbudssiden er udsigterne på mellemfristet sigt fortsat usikre. IEA skønner, at der grundet naturlig nedgang i produktionen i mange eksisterende oliefelter hvert år skal tilføres nyt udbud på omkring 3 mio. td. daglig (ca. 3½ pct.) for at fastholde en samlet uændret olieproduktion. Stigende koncentration af konventionelle

reserver i mellemøstlige lande og mulige miljømæssige begrænsninger i udvinding af ukonventionelle reserver kan dæmpe udbuddet. Samtidig kan den finansielle krise have en negativ indvirkning på muligheden for at finansiere nye investeringer i oliesektoren og derved påvirke udbuddet. Særligt mindre, uafhængige producenter kan være sårbare.

Rapporten konkluderer, at der fortsat må forventes relativt høje oliepriser på mellemfristet og længere sigt, og at et primært svar herpå må være en tilpasning i form af øget effektivitet i energianvendelsen.

Gennemslag fra råolieprisen til forbrugerpriserne

En foreløbig analyse viser, at ændringen i råolieprisen afspejles i spotprisen for raffinerede produkter stort set øjeblikkeligt, mens ændringer i spotprisen for raffinerede produkter afspejles i forbrugerpriserne for benzin mv. i løbet af omtrent 1 uge. Det synes at gælde omtrent symmetrisk for olieprisstigninger såvel som olieprisfald.

Bedre transparens på oliemarkeder

Det anføres, at utilstrækkelig transparens og pålidelighed af data om bl.a. olielagre kan bidrage til volatilitet i olieprisen. Kommissionen har fremlagt forslag om at øge frekvensen for data for kommercielle oliereserver i EU.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa Parlamentet har ikke været hørt i sagen.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ingen direkte statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ingen direkte samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Samlenotat om udviklingen i olieprisen blev forelagt FEU forud for ECOFIN-mødet den 7. oktober 2008.

Samlenotat om drøftelse af oliepriser i opfølgning på DER den 19.-20. juni blev forelagt FEU forud for ECOFIN-mødet den 8. juli 2008.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen er enig i Kommissionens analyse af drivkræfterne bag olieprisudviklingen og udsigterne for olieprisen. Herunder er der efter dansk vurdering ikke tegn på at olieprisen er drevet af spekulation (en spekulativ boble), og der ikke synes at være tegn på at oliemarkedet fungerer dårligt.

Regeringen støtter Manchester-aftalen, og at eventuelle tiltag for at afbøde konsekvenserne af højere energipriser for udsatte grupper bør være midlertidige og målrettede, samt at forvridende fiskale tiltag og tilsvarende bør undgås idet de hindrer den nødvendige tilpasning i økonomien.

Andre landes holdninger

Der ventes forholdsvis bred opbakning til Kommissionens analyse.

Dagsordenspunkt 1c: Forberedelse af Det europæiske Råd den 11.-12. december 2008 – International finansiel arkitektur og reaktion på den finansielle krise

Følger snarest.

Dagsordenspunkt 2a: Kapitalkravsdirektivet

Resumé

Forslaget justerer dele af kapitalkravsdirektivet som opfølgning af ECOFINs køreplan i relation til den aktuelle finansielle uro.

De vigtigste elementer i forslaget omhandler en forbedret forvaltning af store engagementer, en forbedring af kvaliteten af kreditinstitutters kapital, en forbedret styring af likviditetsrisici, en forbedret risikoforvaltning af securitiserede produkter samt et forbedret tilsyn med grænseoverskridende kreditinstitutkoncerner bl.a. på likviditetsområdet.

På det kommende ECOFIN ventes formandskabet at søge politisk enighed.

KOM(2008) 602

Baggrund og indhold

Kommissionen har fremsat ændringsforslag af kapitalkravsdirektiverne—(direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF). Kommissionen har fremlagt en konsekvensanalyse¹ af forslaget.

Kapitalkravsdirektiverne har til formål at sikre, at kreditinstitutter og investeringselskaber er finansielt sunde.

Som følge af udviklingen og uroen på finansmarkederne siden sommeren 2007 fremlagde ECOFIN i oktober 2007 en køreplan, der igangsatte en række analyser og vurderinger af behovet for eventuelle justeringer i lovgivningen og de reguleringsmæssige rammer for den finansielle sektor.

Et element i denne plan er et forslag om tilpasninger i de gældende europæiske tilsynsregler for kreditinstitutter og investeringsselskaber (institutter). Målet med ændringerne er at sikre en passende beskyttelse af kreditorenes interesser og finansiell stabilitet.

Dato for ikrafttræden af de reviderede regler foreslås til den 31. marts 2010. Reglerne skal være implementeret og offentliggjort senest den 31. januar 2010 i den nationale lovgivning.

Securitisering

Forslaget tager sigte på at imødegå risikoen for en lemfældig og på anden måde uhensigtsmæssig kreditpolitik i forbindelse med ydelse af lån, hvor kreditrisikoen på lånene ikke beholdes af den oprindelige låneudbyder, men i stedet gennem mere eller mindre gennemskuelige transaktioner overføres til en tredjepart.

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/regcapital/impact_assessment_en.pdf

En securitisering er en transaktion, hvor kreditrisikoen på en pulje af lån overføres fra låneudbyderen (det eksponeringsleverende institut) til en særskilt juridisk enhed, f.eks. et andet selskab, hvis eneste aktivitet består i at udstede obligationer med sikkerhed i de underliggende lån. Betalingerne i tilknytning til de udstedte obligationer betinges udelukkende af rente og afdragsbetalingerne på de underliggende lån. Transaktionen tilrettelægges og formidles ofte af et kreditinstitut, der er specialiseret i den type transaktioner (det organiserende institut).

Hvis de udstedte obligationer er opdelt i trancher underlægges de særlige regler for kapitaldækning af securitisering, jf. nedenfor.

En trancheopdeling indebærer, at betalingerne fra de underliggende lån først tilfalder investorerne, som har erhvervet obligationerne i den bedste tranche, og først når disse har fået deres tilgodehavender, tilfalder betalingerne fra de underliggende lån obligationsindehaverne af de underliggende trancher, således at betalingerne først tilgår indehaverne af obligationerne i den næstbedste tranche og så fremdeles. Dette indebærer, at tabene på de underliggende lån først bæres af indehaverne af de dårligste trancher, og efterfølgende bæres af de mellemliggende trancher osv. Det er denne trancheopdeling, der kan gøre transaktionerne vanskelige at gennemskue og vanskelige at vurdere kreditmæssigt, navnlig når der er tale om gensecuritiseringer af trancher fra tidligere securitiseringer. De obligationer, der udstedes i de enkelte trancher, kaldes i det følgende securitiseringspositioner. Forslaget består af følgende elementer:

I forslaget stilles krav til institutter, der er investorer i securitiseringspositioner:

- Et institut må kun investere i securitiseringer, såfremt de, der oprindeligt har udstedt lånet mv., har udstedt en udtrykkelig forpligtelse til løbende at opretholde en væsentlig økonomisk interesse og aldrig mindre end 5 pct. i positioner med den samme risikoprofil, som den kreditinstitutet er eksponeret overfor. Tilsynsmyndigheder skal kunne dispensere fra dette krav i perioder, hvor markedet er under likviditetspres. Kravet skal gælde fra 1. januar 2011.
- Et institut, der investerer i en securitiseringsposition, skal være i stand til løbende at dokumentere over for tilsynsmyndighederne, at de for hver enkelt securitiseringsposition, som de indehaver, har en omfattende og grundig forståelse af alle elementer i securitiseringen. Dette omfatter bl.a. en forståelse af risiciene på de underliggende lån og værdiansættelsen af eventuelle sikkerheder, der ligger til grund for de underliggende lån. Endvidere skal institutterne bl.a. gennemføre stresstest. Opfylder institutter, der investerer i securitiseringspositioner, ikke dette krav, skal securitiseringspositionerne kapitaldækkes krone for krone.
- Et institut, der investerer i en securitiseringsposition, skal have formelle forretningsgange med henblik på at overvåge information over udviklingen i de underliggende lån, der indgår i securitiseringen. Opfylder institutter, der investerer i securitiseringspositioner, ikke dette krav, skal securitiseringspositionerne kapitaldækkes krone for krone.

Krav til eksponeringsleverende institutter og organiserende institutter:

- Institutterne skal underlægge de lån, der securitiseres, samme kreditpolitik, som lån, der ikke securitiseres - herunder kriterier for kreditgivning.
- Institutterne skal overfor investorerne oplyse, hvorledes instituttet opfylder sin forpligtelse til at bibeholde en økonomisk interesse i de securitiseringer, de er involveret i. Endvidere skal de sikre, at investorer og potentielle investorer løbende har tilstrækkelig og tilgængelig information om de underliggende lån, således at investorerne har et grundlag for at overvåge disse eksponeringer og gennemføre relevante stress tests.

Tilsynsmyndighederne skal mindst en gang om året offentliggøre:

- Oplysning om de metoder, de har benyttet til at sikre, at kravene til investorer samt eksponeringsleverende og organiserende institutter efterleves.
- En beskrivelse af og oplysning om antal tiltag som myndigheden har iværksat for at overvåge, at kravene til investorer samt eksponeringsleverende og organiserende institutter efterleves.
- Oplysning om antal og en kortfattet beskrivelse af de sager, hvor myndigheden inden for de sidste 12 måneder har konstateret, at investorer eller eksponeringsleverende og organiserende institutter ikke har efterlevet kravene.

CEBS (Det Europæiske Banktilsynsudvalg, hvori Finanstilsynet er medlem) skal årligt rapportere til Kommissionen om tilsynsmyndighedernes overholdelse af deres oplysningsforpligtelse.

Regler om opgørelse af store engagementer

Formålet med at have regler om store engagementer er at forhindre institutterne i at få uforholdsmæssige store tab som følge af en enkelt kundes (eller forbundne kunders) nedbrud.

Kommissionens overordnede formål med de foreslåede ændringer er at forenkle reglerne og øge transparensen bl.a. ved at fjerne en række muligheder for at afvige fra de generelle regler og ved at mindske rapporteringskravene. Kommissionen forventer, at forslaget vil understøtte den finansielle stabilitet ved, at tydeliggøre en grænse for det enkeltes institut eksponering overfor andre parter.

De forretningstyper, der undtages fra reglerne, udvides med visse forretningstyper, der udføres for kunder, og som kun har en varighed på én forretningsdag ("money transmission", "securities clearing" og "settlement services").

Kommissionen foreslår, at engagementer med andre institutter maksimalt må udgøre 25 % af instituttets basiskapital² eller EUR 150 mio. (svarende til ca. 1,125 mia. kr.), hvis dette beløb er højere. Engagementer med andre institutter indgår som hovedregel med pålydende værdi i opgørelsen (dvs. det nedvægtes ikke læn-

² Ved basiskapital forstås den kapital, der er grundlaget for, at en finansiell virksomhed kan drive virksomhed i henhold til lov om finansiell virksomhed.

gere med 80 procent). Forslaget kan være en lempelse for primært små- og mellemstore institutter og en stramning for store institutter. Det foreslås, at medlemslandene kan sætte en lavere beløbsgrænse. Hvis denne option udnyttes, skal Kommissionen underrettes.

Kommissionen foreslår visse undtagelser fra denne regel, f.eks. er muligheden for at lade dækkede obligationer (covered bonds) indgå med en lavere vægt eller at undtage dem helt fra behandling under store engagementer bevaret. Førstnævnte mulighed anvendes i Danmark. Endvidere foreslår Kommissionen mulighed for at undtage visse typer af forretninger med andre institutter helt eller delvist, forudsat at disse mellemværender ikke indgår i modpartens basiskapital, ikke har en varighed udover næste bankdag og er denomineret i medlemsstatens valuta. Det forudsættes, at denne valuta ikke er EURO.

Endvidere foreslås det, at den nuværende grænse for sum af store engagementer på 800 %'s af basiskapitalen udgår.

Med ændringsforslaget fjernes en del valgmuligheder for medlemslandene. Eksempelvis udgår muligheden for at tildele ikke-balanceførte poster med mellemliggende/lav risiko en vægt på 50 %.

Herudover pålægges institutterne at vurdere, om der er kundemæssigt sammenfald i de tilfælde, hvor instituttet er involveret i forretningstyper med underliggende aktiver ("looking through").

Det foreslås endvidere, at institutter, der har tilsynstilladelse til at anvende egne metoder til at opgøre størrelse af risikovægtede poster (IRB-institutter) – det vil typisk være de større institutter - altid skal indberette de 20 største engagementer.

Regler for medregning af hybride kapitalelementer

Hybride kapitalinstrumenter (hybrider) er passiver, der indeholder elementer af både aktiekapital og gæld.

Formålet med at udstede sådanne instrumenter er at dække kapitalkravet og -behovet i et institut. Instrumentet appellerer til investorer, som er villige til at tage en større risiko end i fast forrentede produkter, og som derfor forventer et højere afkast.

Anvendelsen af hybride kapitalinstrumenter har ikke tidligere været reguleret i direktiverne.

Hybridinstrumenterne skal for at kunne medregnes i kernekapitalen dække tab, tillade at udbetaling annulleres i kriseperioder, være "dybt efterstillet" andre simple krav under likvidation, og de skal være permanent tilgængelige, således at der ikke hersker tvivl om, at de kan støtte indskyderne og andre kreditorer i krisetider.

Der foreslås en række grænser for medregning af de hybride kapitalelementer i basiskapitalen. Kommissionens begrundelse herfor er, at institutterne ikke i "omfattende" grad bør basere sig på hybride kapitalelementer ved opgørelse af kernekapitalen. Kommissionen foreslår, at institutterne får en overgangsperiode på indtil 30 år, hvor allerede udstedte instrumenter efter nærmere regler kan medregnes.

Direktivforslaget indeholder bestemmelser om offentliggørelse af specifik information om de hybride kapitalelementer, herunder specielt dem, der er omfattet af overgangsbestemmelserne.

Ændringer af regler om tilsynssamarbejde

Regler om informationsudveksling og samarbejde mellem tilsynsmyndigheder præciseres og effektiviseres i forslaget.

Tilsynsmyndigheders mandat udvides med en såkaldt EU-dimension, således at de enkelte tilsynsmyndigheder i deres afgørelser skal tage højde for virkningen af finansiel stabilitet i andre lande, navnlig i nødsituationer.

Tilsynsmyndigheder i lande, der er værter for systemiske vigtige filialer vil kunne anmode tilsynsmyndighederne i moderselskabets hjemland om at indlede et tættere samarbejde, hvorved værtslandet får informationsrettigheder om koncernens aktivitet mv.

En samarbejdskomite med nationale tilsynsmyndigheder etableres for hver koncern, der har aktiviteter i flere EU-lande for at forbedre samarbejdet mellem de tilsynsmyndigheder, der føre tilsyn med dele af koncernen³. Der ændres ikke på kompetencefordelingen mellem myndighederne. Tilsynsmyndigheder fra moderselskabets og datterselskabernes hjemlande deltager som udgangspunkt, og tilsynsmyndigheder, der er værter for systemiske filialer og myndigheder fra lande uden for EU kan inddrages i komitéen hvor relevant.

Kommissionen foreslår, at beføjelserne for den konsoliderende tilsynsmyndighed (typisk tilsynet i moderlandet) styrkes i forslaget. Det konkretiseres, at tilsynet med ansvar for det konsoliderede tilsyn skal samarbejde med tilsynsmyndigheder med ansvar for tilsyn med en datterenhed i relation til:

- processen om koncerners solvensbehov og tilsynsprocessen med henblik på at bedømme den finansielle situation og risikoprofil,
- det påkrævede niveau for forhøjede individuelle kapitalkapitalkrav for hver enhed i koncernen og for koncernen samt
- forhold om solvensindberetninger.

³ Samarbejdskomiteerne skal udveksle information, kan indgå frivillige aftaler om arbejdsdeling, planlægge inspektionsprogrammer, undgå overlappende handlinger i relation til indberetning og indhentning af oplysninger, planlægge og koordinere handlinger som led i krisehåndtering. Samarbejdet i tilsynssamarbejdskomiteerne bliver baseret på skriftlige aftaler. Det Europæiske Banktilsynsudvalg vil udvikle en ramme for samarbejdet

I tilfælde af uenighed mellem tilsynene i samarbejdet får tilsynet med det konsoliderede tilsynsansvar det endelige ord. Det Europæiske Banktilsynsudvalg bliver tildelt rollen som mægler i situationer, hvor der er uenighed mellem tilsynene.

Endvidere åbnes for at tavshedsbelagt information i højere grad kan videregives til relevante centralbanker og ministerier med ansvar for tilsynslovgivningen inden for EU.

Ændringer af regler om likviditetsrisici

Efter det gældende direktiv skal institutter udarbejde politikker og procedurer for måling og styring af deres aktuelle og fremtidige nettofinansieringsbehov. Der skal opstilles alternative scenarier, og de antagelser, som beslutninger om nettofinansieringen baseres på, skal regelmæssigt tages op til revision.

Kommissionens forslag indeholder en udbygning af reglerne, således at institutterne udover politikker og procedurer også skal udarbejde strategier og systemer⁴ for styring og måling af likviditetsrisici over en passende tidshorisont for at sikre en passende størrelse af likviditetsbufferne.

Proportionalitetsprincippet skal tilgodeses under hensyn til kompleksiteten, risikoprofilen, målsætning og til ledelsens risikotolerance og instituttets systemiske betydning i de medlemsstater, hvor aktiviteterne udføres.

Det kræves endvidere i forslaget, at institutterne udvikler metoder til identifikation, måling og styring af positionerne ved fastsættelse af grænser for lines, som inkluderer cash-flows fra aktiver, passiver, off-balance poster, herunder eventualforpligtelser. Institutterne skal skelne mellem pantsatte og ubehæftede aktiver, og tage hensyn begrænsninger for overførsel af aktiver mellem juridiske enheder.

Kreditinstitutterne skal jævnligt overveje metoder til nedbringelse af likviditetsrisiko, bl.a. likviditetsbufferne for at modstå forskellige stresspåvirkninger og overveje spredning af kilder til likviditet og dens struktur.

Institutterne skal udarbejde stress-tests for fundingpositioner, især for ikke-balanceførte poster og andre, eventualforpligtelser, herunder securitiseringseenheder med særligt formål eller andre enheder med et særligt formål over for hvilke instituttet fungerer som organiserende institut eller yder materiel likviditetstøtte. Der skal tages hensyn til både institutspecifikke påvirkninger og markedspåvirkninger.

Kommissionens forslag udbygger endvidere kravene til de kompetente myndigheds tilsyn med likviditetsrisici og -styring, således at tilsynet omfatter udviklingen af stress-tests og beredskabsplaner. Myndighederne skal jævnligt foretage en vurdering af institutternes likviditetsrisikostyring og fremme udviklingen af gode in-

⁴ Systemer skal bl.a. sikre identifikation, måling og styring af instituttets dispositioner.

terne modeller. Tilsynene skal også se på institutternes rolle i de finansielle markeder og risikoen for påvirkning af den finansielle stabilitet.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget er omfattet af den fælles beslutningstagning, jf. Traktatens artikel 251. Forslaget er baseret på Traktatens artikel 47, stk. 2.

Nærhedsprincippet

Regeringen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da ensartede konkurrencevilkår i EU samt øget grænseoverskridende konkurrence forudsætter fælles regler.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke afgivet udtalelse om forslaget.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Direktivforslagets område er delvist reguleret i lov om finansiel virksomhed med tilhørende bekendtgørelser og vejledninger.

Lov om finansiel virksomhed samt kapitaldækningsbekendtgørelsen og bekendtgørelsen om store engagementer vil skulle ændres.

Statsfinansielle konsekvenser

Det forventes, at de øgede krav til behandlingen af de oplysninger, som institutterne skal indsende til tilsynsmyndighederne, og grænseoverskridende samarbejde mellem tilsynsmyndigheder vil kræve øgede ressourcer i Finanstilsynet.

Udgifterne til Finanstilsynet dækkes gennem bidrag fra institutterne i den finansielle sektor.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens konsekvensanalyse peger på, at formålet med forslaget er at gøre reglerne mere robuste. Kommissionen venter, at forslaget vil føre til forbedret risikostyring (store engagementer, likviditet og securitiseringer), en forbedring af kreditinstitutters kapital (hybridkapital) og et forbedret tilsyn med grænseoverskridende kreditinstitutkoncerner (krisehåndtering).

Forslaget vil bidrage til at mindske risikoen for finansiel ustabilitet og vil dermed reducere de fremtidige samfundsmæssige omkostninger af finansielle kriser.

De samlede virkninger af reglerne, herunder de administrative konsekvenser, og de opnåede fordele forventes ifølge konsekvensanalysen at være positive for industrien.

Høring

Elementerne i forslaget har mundtlig været fremlagt for EU-specialudvalget for den finansielle sektor den 5. september 2008.

Finansrådet (FR) støtter ikke offentliggørelse af individuelle solvensbehov af hensyn til fortrolighed om følsomme oplysninger, og FR finder, at en eventuelt sådan reguleringsvej må ske ved en global aftale.

FR støtter, at EU-dimension for finanstillsynenes mandat formuleres så tæt op ad ECOFIN's konklusioner herom som muligt.

FR finder, at forslaget om securitiseringer er for omfattende, og at 5 pct.-kravet kan være ødelæggende for markedet. Hertil kommer, at FR finder, at løsningsmodellen også bør undgå utilsigtede afledte konsekvenser som følge af, at tilsynene mindst en gang årligt skal offentliggøre oplysninger om de metoder, som de har benyttet til at sikre, at kravene til investorer og institutter efterleves samt oplysninger om sager, hvor investorer og institutter ikke har efterlevet kravene.

FR ønsker en undtagelse for interbank-engagementer med op til 3 måneders løbetid i forhold til store engagementer. Undtagelsen vil tage hensyn til, at sektoren har behov for fleksibilitet.

FR mener ikke at, der skal være mindsket mulighed for at medregne hybrid kernekapital i kernekapitalgrundlaget.

FR finder, at kravene til solvens bør udmøntes på koncernniveau, således der ikke stilles krav om, at institutterne i koncerner skal opgøre deres individuelle solvensbehov. Hertil finder FR, at tilsynene har implementeret tilsynsprocessen uden fuldkommen konvergens.

Realkreditrådet (RR) har bemærkninger til forslaget vedrørende store engagementer. RR finder, at fjernelsen af 20 % vægten for engagementer med andre kreditinstitutter vil mindske likviditeten i interbank-markedet og gøre det mere ustabil. RR mener, at det især kan få meget uheldige konsekvenser i perioder med mangel på likviditet. RR lægger op til at bibeholde de relevante artikler i direktivet, således at muligheden for at nedvægte eksponeringer mod kreditinstitutter med 20 % videreføres, eller at der for interbank mellemværender skal gælde en undtagelse for engagementer op til 3 måneders løbetid.

RR finder endvidere, at Danmark bør være åben for forslag om, at alle medlemslande helt eller delvist skal undtage eksponeringer i 'covered bonds' ved opgørelsen af store engagementer.

Realkreditforeningen kan tilslutte sig synspunktet fra FR og RR om, at der skal tages hensyn til interbank likviditeten.

Danmarks Nationalbank (DN) støtter, at der arbejdes for at sikre, at der med de reviderede EU-regler bliver skabt større gennemsigtighed om institutters solvens og risikoprofil.

DN støtter, at relevante oplysninger kan udveksles mellem tilsyn, finansministerier og centralbanker i krisesituationer såvel som i det løbende arbejde med at sikre finansiel stabilitet.

DN finder vedrørende store engagementer, at der hurtigst muligt bør iværksættes en analyse af potentielle konsekvenser for det danske pengemarked.

DN støtter at mindske muligheden for at medregne hybrid kapital i kernekapitalgrundlaget. Hertil kommer, at DN finder, at det ikke bør være muligt at medregne hybrid kapital i de første 4 procent af et instituts kernekapitalgrundlag.

Dansk Aktionærforening kan tilslutte sig indstillinger i det udsendte notat til specialudvalget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere være forelagt Folketingets Europaudvalg. Nærhedsnotat er fremsendt d. x, og grundnotat er fremsendt d. 19. november 2008.

Holdning

Regeringens holdning

Danmark arbejder for at sikre, at der skabes større gennemsigtighed om institutters solvens og risikoprofil med det mål, at institutterne skal offentliggøre deres individuelle solvensbehov, så offentligheden får et indblik i institutternes finansielle styrke. Dette er ikke aktuelt indeholdt i Kommissionens forslag.

Securitisering

Regeringen kan støtte intentionen med de foreslåede bestemmelser, nemlig at reducere incitamenterne til en gentagelse af den usunde kreditgivning.

Store engagementer

Den nævnte alternative tærskelværdi på EUR 150 mio. medfører, at grænsen lempes betydeligt ved overgangen fra de gamle til de nye regler for mange små- og mellemstore pengeinstitutter med hensyn til interbank engagementer, mens tærskelværdien vil være uden betydning for store institutter i Danmark. Det skønnes forbundet med risiko, at de små og mellemstore pengeinstitutter fremover kan tage yderligere risici på andre individuelle pengeinstitutter og dermed imod formålet med initiativet. Regeringen arbejder for at der fortsat må sættes en relativ grænse for institutters mulighed for at låne penge til hinanden, også når engagementet er mindre end tærskelværdien på EUR 150 mio. Det er en fordel, at forslaget giver medlemslande mulighed for at fastsætte en lavere grænse end 150 mio. euro..

Det er i øvrigt af stor betydning, at dækkede obligationer kan fritages helt eller delvist fra opgørelsen af store engagementer, da risikoen med produktet er meget begrænset. (Artikel 113, stk. 4, litra a).

Hybrid kernekapital

Hvis direktivforslaget bliver gennemført i den nuværende form, kan effekten være en udvanding af kvaliteten af institutternes kernekapital. Regeringen har i direktivets tilblivelsesfase argumentet for, at kernekapitalen skulle være så "ren" som mulig. I høringsfasen har vi således argumenteret for, at hybrid kernekapital kun skulle medregnes, hvis den øvrige kernekapital efter fradrag (det vil primært dreje sig om aktiekapital) udgør mindst 4 % af instituttets risikovægtede poster.

I forbindelse med den igangværende krise er det dansk erfaring, at privat sektor kriseløsninger kan besværliggøres, hvis et institut har optaget hybrid kernekapital, da indehaverne af de hybride instrumenter ved overtagelser og sammenlægninger har ret til at opsiges lånene. Privat sektor løsninger har prioritet frem for løsninger, der involverer den offentlige sektor, og tiltag, der besværliggør disse skal bidrage med væsentlige andre fordele. Dette vurderes ikke at være tilfældet.

Regeringen arbejder for at mindske muligheden for at medregne hybrid kapital i kernekapitalgrundlaget, samt for at aftaleelementerne for den hybride kernekapital ikke forhindrer nødvendige tilpasninger i institutterne.

Ændringer af regler om tilsynssamarbejde

Udgangspunktet er, at ansvar og beføjelser må følges ad. Regeringen lægger vægt på at få ændret forslaget således, at det fortsat skal være muligt for en tilsynsmyndighed med tilsynsansvar for et datterinstitut, at det kan stille forhøjede individuelle kapitalkrav over for datterinstitutter, at det kan kræve indberetning af solvensbehov og, at det kan bestemme kravene til solvensindberetninger.

Forslaget om at indføre en EU-dimension i tilsynsmyndighedernes mandat må ikke skabe tvivl om tilsynenes primære funktion, som er at påse at reglerne overholdes. Det er vigtigt, at der er tillid til reglernes overholdelse. Danmark arbejder for at få EU-dimensionen formuleret så tæt op ad ECOFIN's konklusioner muligt.

Andre landes holdninger

Andre landes holdninger kendes ikke.

Dagsordenspunkt 2b: Solvens II

Resumé

Kommissionen har udsendt forslag til direktiv vedrørende udøvelse af forsikringsvirksomhed. Et centralt element i forslaget er indførelse af risikobaserede kapitalkrav. På ECOFIN-rådsmødet den 7. oktober opnåede formandskab ikke et kvalificeret flertal for forslaget. På rådsmødet forventes formandskabet på ny at søge politisk enighed om forslaget med henblik på forhandling med Europa-Parlamentet og en vedtagelse i 1. læsning.

KOM(2007)361 + KOM(2008)119.

Baggrund og indhold

Kommissionen har den 10. juli 2007 udsendt et forslag til direktiv om adgang til udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Den 26. februar 2008 fremsatte Kommissionen revideret forslag med en række tekniske justeringer.

På rådsmødet forventer formandskabet at søge politisk enighed om forslaget med henblik på forhandling med Europa-Parlamentet og en vedtagelse i 1.læsning.

Forslaget består af en revision af de gældende regler for beregning af kapitalkrav i forsikringsselskaber og af en sammenskrivning af 13 eksisterende direktiver om skadesforsikring, livsforsikring, genforsikring, forsikringsgrupper og ophør af forsikringsvirksomhed.

Formålet med forslaget er, at:

- forbedre mulighederne for, at forsikringsselskaberne kan overholde de påtagne forpligtelser overfor forbrugerne
- understøtte den finansielle stabilitet i medlemslandene
- give forsikringsvirksomheder ensartede regler inden for det indre marked
- øge europæiske forsikringsselskabers konkurrenceevne internationalt.

Centrale elementer i forslaget er: risikobaserede kapitalkrav, gruppertilsyn og gruppestøtte, samt kapitaldækning af aktiekursrisici, jf. nedenfor.

Forsikrings- og pensions-selskaberne adskiller sig fra banksektoren på flere punkter. For det første er forsikringsselskabers forpligtelser langvarige. For det andet kan kundene ikke frit disponere over deres opsparing. For det tredje bygger betalingsstrømme på forudberegnelige betalingsmønstre. Det sikrer en væsentlig og stabil finansieringskilde i pensions- og forsikringssektoren. For det fjerde er likviditet ikke af samme centrale betydning som i pengeinstitutter. Herudover gælder også at pensions- og forsikringssektoren, kan påvirke de finansielle markeder, men deres rolle i forhold til den øvrige finansielle sektor er ikke på samme måde som i bankerne knyttet til direkte långivning og –tagning. Forsikringsselskaberne har derfor ikke samme centrale placering i de finansielle markeder eller samme centrale kobling til den øvrige finansielle sector.

Risikobaserede kapitalkrav

I de gældende direktiver afspejler kravet til forsikringsselskabernes kapital fortrinsvis forretningsomfanget. Kapitalkravet er et gennemsnitskrav. Kommissionens forslag indebærer, at forsikringsselskabers kapitalkrav skal modsvare de risici, som det enkelte selskab er eksponeret overfor. Hvor nogle selskaber i dag vil have for lave kapitalkrav i forhold til deres aktuelle risici vil andre have for høje. Det forventes, at Solvens II typisk vil føre til øgede kapitalkrav til danske forsikringsselskaber.

Et selskab, som er koncentreret om en bestemt branche, vil eksempelvis være mere eksponeret, mens diversifikation mellem lande og/eller brancher vil føre til lavere eksponering overfor risici. Det har betydning for den kapital, der skal være tilgængelig for at kunne honorere forpligtelser overfor forbrugerne.

Forsikringsvirksomheden skal hensætte, så den kan imødekomme forsikringstageres og begunstigedes krav. Værdiansættelse af aktiver og passiver sker efter de internationale regnskabsreglers definitionen på markedsværdi ("fair value").

Forsikringsvirksomheden skal investere efter et forsigtighedsprincip ("prudent person" princip). Dette betyder, at forsikringsvirksomheder skal investere i aktiver, så forsikringstagernes interesser varetages bedst muligt, dvs. at der er tilstrækkelig sikkerhed for, at forsikringsselskabet kan honorere forsikringstagernes krav. Virksomheden skal tillige udvise påpasselighed i forhold til finansielle risici, såsom risici som følge af koncentration af investeringerne.

I forslaget lægges op til nye regler for den kvantitative beregning af henholdsvis solvenskapitalkravet (SCR) og minimumskapitalkravet (MCR). Solvenskravet er den kapitalgrænse, som udløser tilsynsreaktioner. Minimumskapitalkravet er den grænse, som kræver øjeblikkelige indgreb fra tilsynsmyndigheden.

Efter direktivforslaget skal forsikringsvirksomhederne hvert år offentliggøre en rapport om deres solvens og finansielle situation.

Solvenskravet skal beregnes mindst en gang hvert år. Når en virksomhed opfylder solvenskravet, betyder det, at der er tilstrækkelig kapital til at kunne modstå betydelige kriser⁵. Forsikringsvirksomheder kan bruge en standardformel til beregningen af SCR, eller de kan søge tilsynet om tilladelse til at bruge en specialdesignet intern model. Det vil sige modeller, der tager højde for forholdene i de enkelte selskaber, og er udarbejdet af selskabet selv. Tilsynet har beføjelser til at kræve fx en genopretningsplan, hvis solvenskravet ikke opfyldes.

⁵ Kapitalkravet kan ikke fastlægges så alle kriser vil kunne modstås. Men det fastlægges til et niveau så betydelige sandsynlige kriser vil kunne modstås. Rent teknisk gøres det ved at fastlægge en grænse for hvilke type kriser kapitalkravet skal kunne modstå. Af sandsynlige kriser, accepteres kun at kriser - der på baggrund af matematiske modeller forventes hvert 200. år - ikke kan modstås med de fastlagte kapitalkrav.

Hvis tilsynet efter tilsynsprocessen vurderer, at en forsikringsvirksomheds faktiske risici ikke understøttes tilstrækkeligt i det beregnede kapitalkrav, kan tilsynet pålægge virksomheden et højere kapitalkrav.

Ledelsen i forsikringsvirksomheder har det fulde ansvar for, at virksomheden lever op til kravene i Solvens II-direktivet. De skal efter forslaget have nedskrevne retningslinjer for interne kontroller, intern revision, risikostyring og for evt. outsourcing. Forsikringsvirksomhederne skal foretage en egen risiko- og solvensvurdering, som tilsynet skal informeres om.

Gruppetilsyn

Kommissionen foreslår endvidere en ændring af de gældende regler om tilsyn med grænseoverskridende forsikringskoncerner. Forslaget introducerer det såkaldte "gruppetilsyn". For hver forsikringsgruppe vil en enkelt medlemsstats tilsyn blive udpeget som gruppetilsyn og få konkrete koordinations- og beslutningskompetencer. Gruppetilsynet er som udgangspunkt det tilsyn, som fører tilsyn med moderselskabet i en forsikringskoncern.

Gruppetilsynet får efter forslaget hovedansvaret for de centrale dele af tilsynet med gruppen: Gruppens solvens, transaktioner internt i gruppen, risiko-koncentration, risikostyring og interne kontroller i gruppen. Gruppetilsynets opgaver skal udøves i tæt samarbejde med de lokale tilsynsmyndigheder, som har tilsyn med de enkelte selskaber i gruppen.

For at sikre et effektivt gruppetilsyn indeholder forslaget regler om informationsudveksling mellem tilsynsmyndighederne, der bl.a. forpligter tilsynsmyndighederne til at rådføre sig med hinanden forud for vigtige beslutninger.

Gruppestøtte

Kommissionen foreslår også, at et moderselskab skal kunne benytte overskydende kapital ("gruppestøtte") i koncernen, dvs. kapital ud over solvenskapitalkravet som kapitalgrundlag i et datterselskab. Herudover kan positive diversifikationseffekter (reduktion af risiciene bl.a. som følge af spredning af forsikringerne på flere lande) reducere det samlede kapitalkrav til koncernen. På baggrund af en juridisk erklæring fra moderselskaber skal gruppestøtten kunne dække en del af et datterselskabs kapitalkrav. Koncernstøtten til et datterselskab kan maksimalt være forskellen mellem minimumskapitalkravet og solvenskapitalkravet i datterselskabet. Hvis datterselskabet kommer i økonomiske problemer skal moderselskabet overføre gruppestøtten til datterselskabet i henhold til erklæringen.

Efter forslaget kan forsikringsgrupper søge om tilladelse til at bruge en intern model til beregning af gruppens samlede kapitalkrav samt til kapitalkravene i de enkelte selskaber i gruppen. Såfremt der ikke kan opnås enighed mellem gruppetilsynet og de nationale tilsyn om en sådan ansøgning, er det gruppetilsynet, som træffer den endelige afgørelse herom.

Formandskabets forslag

Det franske formandskab har fremsat forslag til kompromis, jf. nedenfor.

Gruppetilsyn og samarbejde mellem tilsyn

Formandskabet nedtoner gruppetilsynets rolle i forhold til Kommissionens udspil.

Formandskabet foreslår, at beslutninger om koncernforhold træffes i en såkaldt samarbejdskomite, hvor alle koncernselskabernes tilsynsmyndigheder deltager. Beslutningerne træffes som fælles beslutninger i enighed, og de skal efterfølgende håndhæves af de deltagende myndigheder efter reglerne i det land, hvor myndigheden er beliggende. Hvis der ikke kan træffes en fælles beslutning eller, hvis moderselskabets tilsynsmyndighed og tilsynsmyndigheden til et datterselskab ikke kan blive enige, træffes afgørelser om oprettelse og betingelserne for medlemskab af "gruppen" m.v. samt om interne forhold i gruppen af moderselskabets tilsynsmyndighed. Det er fx godkendelse af interne modeller til beregning af kapitalkrav for koncernen.

Formandskabet foreslår endvidere, at tilsynet med datterselskaber i en forsikringskoncern som udgangspunkt sker i et samarbejde mellem moderselskabets tilsynsmyndighed og tilsynene i datterselskabernes hjemland.

Tilsynet i datterselskabets hjemland fører tilsyn med datterselskabets solvens- og minimumskapitalkrav.

Tilsynsmyndigheden i datterselskabets hjemland skal meddele moderselskabet og tilsynet i dette land, hvis en kapitaltilførsel til et datterselskab er nødvendig og en forudsætning for, at datterselskabet kan opretholde sin tilladelse til at drive virksomhed.

Det foreslås, at tilsynsmyndighedernes EU-samarbejdsorganisation - CEIOPS – fungerer som mægler ved uenighed mellem to tilsynsmyndigheder.

Gruppestøtte

Formandskabet har foreslået, at gruppestøtte højst må kunne udgøre halvdelen af forskellen mellem solvenskravet og minimumskapitalkravet i et datterselskab. Et selskab skal altid opfylde kravet om minimumskapital.

Efter gruppestøtten er godkendt af relevante myndigheder, har koncernledelsen mulighed for at overføre denne til datterselskaber uden udsættelse fra direktion og bestyrelse i datterselskaberne, eller administrative og retlige myndigheder.

Hvis et datterselskab ikke overholder solvenskapitalkravet, skal der kunne overføres midler fra andre selskaber, herunder fra datterselskaber, der ikke har medregnet gruppestøtten, hvis disse ligger over solvenskapitalkravet.

I en krisesituation, hvor koncernen ikke har tilstrækkelig egenkapitalmidler til at opfylde minimumskapitalkravet i alle selskaberne, skal kapitalen fordeles mellem

moder- og datterselskaberne. Et selskab skal altid opfylde kravet om minimumskapital, og der kan derfor ikke flyttes kapital fra et selskab, der alene opfylder minimumskapitalkravet.

Kapitaldækning relateret til aktiekursrisici

I Kommissionens forslag beregnes kapitalkravet til forskellige aktiver efter samme principper. Formandskabet foreslår en afvigelse herfra i forhold til aktier.

For at reducere konsekvenserne for kapitalkravet relateret til ændringer i aktiekurser har Formandskabet foreslået, at en risikofaktor for aktier kan beregnes på to måder:

(1) som en fast procentdel af aktieeksponeringen, dvs. en større aktieeksponering alt andet lige øger kapitalkravet

(2) ud fra forsikringsforpligtelsernes varighed, dvs. perioden fra den forsikrede indskyder betaling til at selskabet skal udbetale forsikring, pension mv. Hypotesen er, at jo længere varighed på forpligtelserne, jo mindre risiko er der ved at eje aktier, og dermed kan kapitalkrav alt andet lige reduceres.

Begge metoder kan kombineres med en udjævningsmekanisme over konjunkturforløb, som skal reducere virkningerne af udsving i aktiekurserne særligt ved fald i aktiekurserne (den såkaldte procykliske effekt) på kapitalkravet.

Særlige bonushensættelser

Formandskabet har foreslået, at betingelserne for medtagelse af forsikringstagerens andel af opsparet overskud ved solvensberegningen (særlige bonushensættelser) skærpes i forhold til de nuværende regler. De særlige bonushensættelser vil kunne indgå i et datterselskabs egenkapital men vil ikke kunne indgå som gruppestøtte eller som grundlag for grænseoverskridende virksomhed. Særlige bonushensættelser er tilladt og benyttes i Danmark til opfyldelse af krav til særlig god kapital.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i Traktatens artikel 47, stk. 2, og artikel 55. Forslaget skal vedtages efter den fælles beslutningstagning i Traktatens artikel 251.

Nærhedsprincippet

Direktivforslagets formål er bl.a. at give forsikringsvirksomheder ensartede regler inden for det indre marked. Kommissionen anfører, at formålet med direktivforslaget bedst kan opnås ved at regulere på fællesskabsplan.

Det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets økonomiudvalg stemte om forslaget den 7. oktober 2008. Europa-Parlamentet forventer at afgive udtalelse om forslaget i december 2008.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Gældende dansk ret findes i lov om finansiel virksomhed med tilhørende bekendtgørelser, særligt bekendtgørelserne om solvens og driftsplaner og om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Direktivet er et rammedirektiv, og derfor kendes alle lovgivningsmæssige konsekvenser ikke, før gennemførelsesforanstaltningerne er endelig fastlagt.

Statsfinansielle konsekvenser

Ved en vedtagelse af SOLVENS II-forslaget forventes øgede offentlige udgifter til nye medarbejdere i Finanstilsynet i forbindelse med gennemførelsen. Finanstilsynet vil blandt andet fremover skulle godkende virksomhedernes meget omfattende interne modeller for beregning af solvensbehov. Finanstilsynets udgifter finansieres ved afgifter pålagt de finansielle virksomheder under tilsyn og de øgede udgifter vil derfor modsvares af øgede indtægter på finansloven.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

De risikobaserede kapitalkrav, der lægges op til i Solvens II forslaget, vil fremme effektiv risikostyring og sund diversifikation af risici i forsikringsbranchen og dermed sikre en bedre kapitalallokering til gavn for samfundet som helhed. Det vil samtidig kunne øge forbrugere og virksomheders sikkerhed for deres tilgodehavender og dermed øge tilliden til branchen.

I Danmark er der allerede taget skridt i retning af risikobaserede kapitalkrav. Dele af den forventede effekt af risikobaserede kapitalkrav er derfor allerede opnået i Danmark. På kort sigt vil de nye regler medføre implementeringsomkostninger for branchen.

Da der er tale om et rammedirektiv kan størrelsesordenen af de samfundsmæssige konsekvenser først fastlægges, når detaljerne i reguleringen bliver fastlagt i udfyldende forordninger.

På længere sigt vil harmonisering af regler på EU-niveau endvidere kunne øge den grænseoverskridende integration og konkurrencen i sektoren til gavn for borgerne i EU.

Høring

Forslaget har været i høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor samt til en række organisationer, hvis medlemmer forventes berørt af forslaget. Fristen for indgivelse af kommentarer var onsdag den 22. august 2007. Der er tale om et omfangsrigt direktiv, hvor det ikke var muligt for alle medlemmer af specialudvalget at forholde sig til alle dele af direktivet og konsekvenserne for dansk regulering endnu. Høringssvarene skal ses i lyset heraf.

Følgende organisationer og myndigheder er hørt: Advokatrådet, Amtsrådsforeningen, Sammenslutningen Danske Andelskassen, Beskæftigelsesministeriet, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening,

Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk Aktionærforening, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Dansk Handel og Service, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, EU-repræsentationen, Finansforbundet, Finansministeriet, Finansrådet, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen Registrerede Revisorer, Foreningen Statsautoriserede Revisorer, Forsikring og Pension, Forsikringsmæglernes brancheforening, Fødevareministeriet, Hovedorganisation for Offentlige og Privat Ansatte, Håndværksrådet, Indenrigsministeriet, Investeringsforeningsrådet, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening, Konkurrencestyrelsen, Københavns Fondsbørs, Landbrugsrådet, Nykredit, Realkreditrådet, Skatteministeriet, Statsministeriet, Udenrigsministeriet, Videnskabsministeriet, Værdipapircentralen, Økonomi- og Erhvervsministeriet. Høringssvarene er beskrevet i den kommenterede dagsorden oversendt forud for ECOFIN den 2. juni 2008.

Forslaget har senest været drøftet på et møde den 5. september 2008 i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor. På mødet var der tilslutning til forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat om forslaget til Folketingets Europaudvalg den 14. september 2007. Forslaget blev forelagt til orientering den 30. november 2007 forud for rådsmødet (ECOFIN) den 4. december 2007 i forbindelse med fremlæggelsen af en fremskridtsrapport. Der er fremsendt grundnotat om det ændrede forslag til Folketingets Europaudvalg den 28. april 2008. Forslaget blev forelagt til orientering den 30. maj 2008 forud for ECOFIN-mødet den 3. juni 2008, hvor der blev fremlagt en fremskridtsrapport om forslaget. Forslaget blev forelagt med forhandlingsoplæg forud for ECOFIN-mødet den 7. oktober 2008.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen støtter generelt Kommissionens udspil.

Særlige bonushensættelser er tilladt i Danmark og benyttes til opfyldelse af kapitalkrav. Regeringen lægger vægt på, at denne mulighed også vil eksistere fremover.

Beregningen af solvenskravet skal i overensstemmelse med formålet med direktivet ske på en måde, så det afspejler forsikringsvirksomhederne reelle risici, herunder investeringsrisici. Der skal være en tilstrækkelig grad af offentlighed om solvensbehovet for selskaberne.

Tilsynsmyndighederne skal sikres muligheder for at føre et effektivt tilsyn med forsikringselskaber, der er datterselskaber i forsikringskoncerner, herunder at håndtere nedbrudssituationer for forsikringsvirksomheder omfattet af gruppestøtte.

Andre landes holdning

De øvrige EU-lande støtter generelt principperne i forslaget om et risikobaseret tilsyn. Der forhandles fortsat om fordeling af opgaver i forbindelse med tilsyn af

forsikringskoncerner, gruppestøtte, særlige bonushensættelser og kapitaldækning af aktiekursrisiko.

Dagsordenspunkt 2c: Direktivet om investeringsinstitutter (UCITS)

Resumé

Kommissionen har fremlagt ændringsforslag vedrørende regler for investeringsinstitutter, det såkaldte UCITS-direktiv⁶. Et centralt element er at skabe et fælles grundlag for grænseoverskridende fusioner, således at investeringsinstitutterne bedre kan opnå stordriftsfordele til gavn for investorerne. På det kommende ECOFIN ventes formandskabet at søge politisk enighed om forslaget.

KOM(2008)458

Baggrund og indhold

Kommissionen har fremlagt ændringsforslag til direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer, det såkaldte UCITS-direktiv.

UCITS-direktivet fra 1985 havde til formål at forbedre forretnings- og investeringsmulighederne for såvel erhvervslivet som investorer gennem en integration af EU-markedet for investeringsfonde. Direktivet har dannet baggrund for udviklingen af investeringsinstitutter i Europa. I juni 2007 forvaltede investeringsinstitutter aktiver til en værdi af seks billioner euro (6.000 mia. euro). Investeringsinstitutter tegner sig for omkring 75 % af markedet for investeringsfonde i EU. I Danmark berører forslaget udelukkende investeringsforeninger.

En investeringsforening er en forening, hvor medlemmerne investerer i fællesskab. Dermed kan risikoen i forhold til at købe enkeltpapirer for den enkelte reduceres. I praksis bliver man medlem ved at købe en andel i foreningen. Eventuelle tab dækkes af den enkelte investor. Tilsynsmyndighedernes rolle er at sikre, at de regler der gælder overholdes og at de nødvendige informationer i relation til investeringsforeningerne er tilgængelige og forståelige for borgeren.

Formålet med ændringsforslaget er dels at give investeringsinstitutter mulighed for at udnytte stordriftsfordele ved at skabe grundlag for grænseoverskridende fusioner til gavn for investorerne dels at styrke forbrugerbeskyttelsen ved at sikre, at investorerne modtager klar, letforståelig og relevant information, når de investerer i investeringsinstitutter, der er omfattet af direktivet.

Formandskabet har tilføjet et forslag om et administrationsselskabspas, der vil give adgang til at et administrationsselskab i ét medlemsland kan administrere et investeringsinstitut, der er hjemmehørende i et andet.

Forslaget forventes færdigbehandlet af Rådet og Europa Parlamentet i anden halvdel af 2009 med henblik på, at ændringerne kan træde i kraft i midten af 2011.

Konkrete elementer i forslaget uddybes nedenfor.

⁶ UCITS står for "Undertaking for Collective Investment in Transferable Securities".

Grænseoverskridende markedsføring af investeringsinstitutter

Kommissionen ønsker at fjerne de administrative hindringer for grænseoverskridende markedsføring af investeringsinstitutter for at øge udbuddet til investorer. Der stilles forslag om, at et investeringsinstitut, der ønsker at markedsføre sig i et værtsland (dvs. en anden medlemsstat end instituttets hjemland) skal indsende en anmeldelse til de kompetente myndigheder i sit hjemland. Hjemlandets myndigheder skal kontrollere, at oplysningerne i anmeldelsen er korrekte og sende anmeldelsen til de kompetente myndigheder i værtslandet sammen med en erklæring om, at investeringsinstituttet overholder sine forpligtelser efter direktivet, hvorefter investeringsinstituttet kan markedsføre sig i værtslandet. Således er det hjemlandets godkendelse af investeringsinstitutter, der gælder og værtslandet skal kunne stole på validiteten af denne godkendelse.

Central investorinformation

Kommissionen foreslår, at styrke informationen til investorerne ved at erstatte de nuværende krav til information (det såkaldte forenkede prospekt) med det, der kaldes "central investorinformation." Det er et dokument med en række nøgleoplysninger, som investorerne kan benytte til at træffe deres investeringsbeslutning. Den centrale investorinformation skal kunne anvendes uden ændringer i alle medlemslande.

Grænseoverskridende fusioner

De europæiske investeringsinstitutter er i gennemsnit kun 1/5 så store som de tilsvarende amerikanske institutter. For at europæiske institutter bedre skal kunne udnytte de stordriftsfordele større institutter vurderes at have, foreslår Kommissionen, at der indføres fælles regler for fusioner i EU. Hensigten er, at gøre det nemmere for investeringsinstitutter at fusionere over landegrænser. Der vil blive indført fælles EU-regler for fusioner og ensartede krav til investoroplysningen.

Som et led heri foreslås, at krav om godkendelse fra deltagernes side i en generalforsamling kun stilles, hvis den nationale lovgivning foreskriver dette. Er det tilfældet, kan det maksimalt kræves, at 75 % af de fremmødte deltagere skal stemme for godkendelsen.

Kommissionen foreslår, at deltagerne (i både det ophørende og det fortsættende investeringsinstitut) her ret til omkostningsfrit at indløse andele eller aktier forud for fusionen fra det tidspunkt, hvor investeringsinstitutterne har underrettet dem om den påtænkte fusion.

Endelig foreslås, at ansvaret for dækning af fusionsomkostningerne ikke må påhvile deltagerne i det ophørende og/eller fortsættende investeringsinstitut. Disse omkostninger påhviler forvalteren/fondsudbyderen.

Master-feeder strukturer

Som et alternativ til egentlig fusion foreslår Kommissionen at det skal være muligt at etablere fleksible strukturer, såkaldte "master-feeder-strukturer", der giver institutterne mulighed for at udnytte potentielle stordriftsfordele. Da kan et investeringsinstitut (feeder-instituttet) investere alle sine aktiver i et andet investeringsinstitut (master-instituttet). Forvaltningen af aktiver fra forskellige feeder-institutter kan derved samles i én enhed, samtidig med at feeder-institutternes lokale tilstedeværelse på de enkelte markeder fastholdes.

Øget samarbejde mellem tilsynsmyndigheder

Kommissionen påpeger, at direktivændringerne vil øge samarbejdsmulighederne mellem de nationale tilsynsmyndigheder samt styrke og øge informationsudvekslingen tilsynene imellem. De nationale tilsyn får derved bedre og hurtigere informationer fra de andre tilsynsmyndigheder og i tilfælde af krisesituationer er der nemmere adgang til oplysninger fra andre EU-lande.

Indførelse af et administrationselskabspas

Formandskabet har præsenteret et forslag til bestemmelser om et administrationselskabspas.

Formandskabet ønsker med administrationselskabspasset at øge konkurrencemulighederne på området og herved sænke omkostningerne. Samtidig ønskes et mere effektivt indre marked for UCITS, hvor gennemsigtigheden for den enkelte forbruger ligeledes forbedres. Der vil for investorerne kunne forefindes et større antal finansielle produkter at vælge imellem.

Administrationselskabspasset skal give et administrationselskab i ét medlemsland mulighed for at administrere et investeringsinstitut, der er hjemmehørende i et andet. Tilsynet med administrationselskabet⁷ vil blive varetaget i det ene medlemsland (hjemlandet for administrationselskabet), mens tilsynet med investeringsinstituttet⁸ vil blive varetaget af det andet medlemsland (hjemlandet for investeringsinstituttet).

Det foreslås, at medlemsstaternes kompetente myndigheder samarbejder i deres tilsynsarbejde, herunder bl.a. forsyner hinanden med de oplysninger, der er nødvendige for et effektivt tilsyn. Hvis tilsynsmyndighederne i investeringsinstituttets hjemland har mistanke om mangler i administrationselskabets administrationspraksis af investeringsinstituttet skal de kontakte tilsynsmyndighederne i administrationselskabets hjemland.

Det foreslås i øvrigt, at en medlemsstats kompetente myndighed efter anmodning skal tillade, at en anden medlemsstats kompetente myndighed deltager ved tilsynsaktiviteter på medlemsstatens område i begge lande.

⁷ Herunder regulering af administrationselskabets organisation, delegation og risikostyringsprocesser. Tilsynet skal også sikre, at selskabet er i stand til at administrere investeringsinstituttet.

⁸ Herunder i relation til investeringsinstituttets juridiske struktur, godkendelse af instituttet, investeringspolitikker/grænser, prisberegning af investeringsinstituttandele mv.

Hjemmelsgrundlag

Direktivforslaget bygger på Traktatens artikel 47, stk. 2. Forslaget er omfattet af den fælles beslutningstagning.

Nærhedsprincippet

Det er den danske regerings vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da ensartede konkurrencevilkår og forbrugerbeskyttelse i EU samt øget grænseoverskridende konkurrence bedst opnås gennem fælles regler.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa Parlamentets Økonomiudvalg vil stemme om direktivforslaget.

Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. (LIS) indeholder regler om

- Grænseoverskridende fusioner, der er snævre end bestemmelsen i direktivforslaget.
- Regler om grænseoverskridende markedsføring i overensstemmelse med det gældende direktiv.
- Regler om forenkede prospekter i overensstemmelse med det gældende direktiv.

De foreslåede regler om grænseoverskridende fusioner vil medføre behov for en ændring af fusionsreglerne i LIS samt særlige selskabsretlige regler, som skal anvendes ved fusioner over grænserne af investeringsinstitutter. Herudover skal der i Lov om finansiel virksomhed (FIL) indføres en pligt for depotselskabet til at kontrollere fusionsplanen.

De foreslåede regler om at etablere mulighed for oprettelse af master-feeder-strukturer, betyder at der skal indføres regler herom i LIS.

De foreslåede regler om grænseoverskridende markedsføring, vil medføre et behov for at ændre de gældende regler i LIS om markedsføring.

De foreslåede regler om investorinformation, betyder at reglerne i LIS om, at investeringsforeninger skal udarbejde et forenklet prospekt, skal erstattes af regler om udgivelse af en standardiseret investorinformation.

De foreslåede regler om et administrationsselskabspas, vil medføre behov for omfattende ændringer i LIS og i FIL. Der skal skabes mulighed for at administrere eller blive administreret over grænserne og betingelserne herfor. Der skal indføres regler om hvilket lands ret, der skal gælde for forholdet og hvilket lands tilsynsmyndigheder, der er kompetente m.v.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget forventes at ville øge ressourcebehovet i Finanstilsynet som følge af nye investeringsprodukter, der skal godkendes og tilsyn relateret til administrationsselskabspasset. Finanstilsynets ydelser er brugerfinansierede og udgifterne hertil betales derfor af sektoren.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget giver EU-investeringsinstitutter og administrationsselskaber en lettere adgang til det danske marked og vil dermed medføre en øget konkurrence. Derudover får de danske investeringsforeninger og administrationsselskaber lettere adgang til udenlandske markeder. Samtidig giver forslaget investeringsforvaltningsselskaberne og investeringsforeningerne samt deres distributører mulighed for at tilbyde investorerne nye produkter (master feeder fonde).

Kommissionen har udarbejdet en rapport vedrørende konsekvenserne af direktivændringerne.⁹ Heri vurderer Kommissionen blandt andet, at de foreslåede ændringer kan forventes at munde ud i både omkostningsbesparelser for branchen og investorerne og dynamiske fordele takket være en skærpet konkurrence og produktivitetsgevinster.

Høring

Kommissionens forslag og formandskabets forslag om administrationsselskabspas har været sendt til skriftlig høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor.

Finansforbundet fremførte at de generelle selskabsretlige direktiver vedr. grænseoverskridende fusioner samt SE-direktivet indeholder regler for, hvorledes man skal forholde sig med hensyn til etablering af strukturer for medarbejderindflydelse. Det vil være særdeles uhensigtsmæssigt, hvis UCITS-direktivets fusionsregler ikke kommer til at indeholde tilsvarende indflydelsesregler eller henviser til eksisterende regler.

InvesteringsForeningsRådet (IFR) ønskede en afklaring af, hvilke fusionsregler, der kommer til at gælde nationalt. Det blev påpeget, at der er tale om vidtgående regler i direktivforslaget, der tager udgangspunkt i fondsmodellen og ikke i den danske model med juridiske personer. I Danmark er investorhensyn allerede varetaget på anden vis. IFR ønsker at bibeholde de danske regler for nationale fusioner herunder generalforsamlingerne. IFR udtrykte glæde for master-feeder konceptet, men fremførte at disse regler bør tilpasses den danske model, da det ellers ikke vil være muligt for danske investeringsforeninger at anvende master-feeder strukturen.

Finansrådet kommenterede ligeledes punktet, der omhandlede grænseoverskridende fusioner og spurgte, hvorvidt de nationale danske regler kan bibeholdes. Finansrådet foreslog, at der kunne være valgfrihed til at benytte begge regelsæt - henholdsvis det danske og det europæiske. Depotselskaberne bør endvidere ikke

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/investment/docs/legal_texts/framework/summary_da.pdf

have tilsynsopgaver i forbindelse med fusioner. Finansrådet påpegede endvidere, at det er vigtigt at behandle investorerne rimeligt i forhold til omkostningsfordelingen ved de grænseoverskridende fusioner. Det bør derfor ikke forbydes at kræve indløsningsfradrag fra de investorer, der forlader en "fond", der fusioneres ind i en anden fond og ophører, da omkostningerne ellers alene må bæres af de øvrige investorer. Finansrådet understregede ligeledes, at det er ønskeligt, at det præciseres, hvilke nationale markedsføringsregler, der ønskes bibeholdt.

Vedrørende forslaget om et administrationsselskabspas har Finansrådet påpeget vigtigheden af, at der ikke opstår et dobbelttilsyn ved at både administrationsselskabets hjemlands tilsyn og investeringsinstitutets hjemlands tilsyn, fører tilsyn med de samme områder.

Finansrådet har i øvrigt fremført, at det bør være muligt for investeringsinstitut at have et depotselskab, der har hjemsted i et andet land end det pågældende investeringsinstitut.

Endelig har Finansrådet fremført, at forslaget ved definitionen af et investeringsinstituts hjemland ikke tager højde for et investeringsinstitut, der ikke har udpeget et administrationsselskab.

Dansk aktionærforening finder, at der er et klart behov for at beskytte minoritetsinvestorer. Der bør som en del af den fri konkurrence og "level playing field" principperne være de samme beskyttelsesmekanismer i relation til investeringsforeninger og investeringsfonde, som i forhold til aktieselskaber. Det skal være muligt for minoritetsinvestorerne at komme ud af deres investering, uden at blive pålagt særlige omkostninger, gebyrer eller kurstab, hvis der sker ændringer i forudsætningerne for investeringen. Det kan både være fusioner og etableringer af master-feeder ordninger, besluttet af en majoritetsinvestor, en gruppe af store investorer eller fonden. Mekanismer svarende til indløsningsretten og muligheden for en uafhængig vurdering i aktieselskabsloven bør også gælde i forhold til investeringsforeninger og fonde. Foreningen finder endvidere, at det som hovedregel bør være forbudt at kræve indløsningsfradrag fra de investorer, der forlader en "fond", der fusioneres ind i en anden fond og ophører, da omkostningerne bør bæres af de, der er ansvarlige.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere være forelagt Folketingets Europaudvalg. Nærhedsnotat er oversendt den 19. august 2008. Grundnotat er oversendt den 4. september 2008 og et revideret grundnotat er oversendt den 28. oktober 2008.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen kan støtte direktivændringerne og deres formål.

Andre landes holdninger

Andre landes holdninger kendes ikke.

Dagsordenspunkt 2d: Direktivet om indskydergarantiordninger

Resumé

Forslaget har til formål at øge indskydergarantien på EU-plan ved indskud i et kreditinstitut. Beløbsgrænsen foreslås forhøjet fra 20.000 euro til 50.000 euro inden 30. juni 2009. Fra 31. december 2011 foreslås en yderligere forhøjelse til 100.000 euro. Direktivet følger en hasteprocedure, således at direktivet kan træde i kraft den 31. december 2008. På det kommende ECOFIN forventes formandskabet at søge politisk enighed.

KOM(2008)661

Baggrund og indhold

Kommissionen har fremsat ændringsforslag til direktivet om indskudsgarantiordninger (94/19/EF). Ændringsforslaget følger en hasteprocedure, således at direktivet kan træde i kraft den 31. december 2008.

Indskudsdirektivet har til formål at beskytte indskydere, hvis et kreditinstitut (herefter institut) går i betalingsstandsning eller konkurs.

Som følge af udviklingen og uroen på finansmarkederne enedes ECOFIN den 7. oktober 2008 at tage de nødvendige skridt til at få genoprettet tilliden til den finansielle sektor og beskytte indskydere, blandt andet ved, at alle medlemsstater, foreløbigt for en periode på mindst et år, skulle stille indskudsgaranti til enkeltpersoner for et beløb på mindst 50.000 euro, idet mange medlemslande dog besluttede at forhøje deres minimumsdækning til mindst 100.000 euro.

Forslaget vil

- reducere tidsfristen for udbetalinger af dækkede beløb,
- fjerne muligheder for at beregne selvrisiko hos indskydere,
- øge minimumsdækningen og ændre dækningsområdet, og
- fremme samarbejde mellem EU-landenes garantiordninger.

Udbetalingsfrister

Det foreslås at reducere udbetalingsfristen til tre dage uden mulighed for forlængelse. Det foreslås, at fristen løber fra det tidspunkt, hvor tilsynene har konstateret, at et berørt institut efter deres opfattelse ikke er i stand til at tilbagebetale indskud, eller en domstol har afsagt kendelse, som indebærer, at indskydernes mulighed for at hæve deres indskud over for instituttet suspenderes.

Selvrisiko hos indskydere

Det foreslås at fjerne muligheden for at indføre et selvrisikoelement hos indskydere. Princippet om selvrisiko har destabiliseret indskyderes tryghed ved at have anbragt midler hos institutter.

Dækning

Det foreslås at hæve minimumsdækningen i to trin. Pr. 15. oktober 2008 skal dækningen være mindst 50.000 euro. Pr. 31. december 2009 skal dækningen forhøjes til mindst 100.000 euro.

Det foreslås, at kun detailkunder skal være omfattet af dækningen. Detailkunder defineres som privat personer. Dog kan lande vælge, at andre kategorier af kunder bliver omfattet af dækningen.

Det foreslås at fjerne mulighed for højere eller mere omfattende dækning af indskud, fx fuldstændig dækning af særlige indlån.

Det foreslås, at medlemslandene fortsat kan udelukke indskud fra dækning eller kan nedsætte dækningen, men at muligheden begrænses, idet følgende gældende udelukkelsesmuligheder ophæves, (dvs. at de med forslaget vil være omfattet af dækning):

- indskud fra finansieringsinstitutter,
- indskud fra forsikringselskaber, pensionsfonde og pensionskasser
- indskud fra kommunale og regionale myndigheder
- indskud fra institutter for kollektiv investering
- indskud fra direktører og andre medlemmer af ledelsen, herunder nære pårørende, fra indehavere af mindst 5% af kapitalen, fra de ansvarlige revisorer samt fra personer med lignende status i andre selskaber i samme koncern
- indskud fra andre selskaber i koncernen
- visse særligt forrentede indskud, som har bidraget til at forværre instituttets situation.

Det foreslås endvidere, at tilpasninger af beløbet, herunder midlertidige forhøjelser for dækning fremover henlægges under komitologi-procedure, således at der kan udvises handlekraft, særligt i nødsituationer.

Grænseoverskridende samarbejde

En filial af et udenlandsk institut kan tilslutte sig indskudsgarantiordningen i et andet EU-land (topping-up), hvis dækningen i værtslandet er højere end dækningen i instituttets hjemland. Adgangen til at tilslutte sig garantiordningen i værtslandet skal sikre, at institutterne kan konkurrere på samme vilkår. Det foreslås, at garantiordninger over landegrænserne er forpligtet til at samarbejde.

Det franske formandskab

Formandskabet har under forhandlingerne overvejet en harmonisering af dækningsbeløbet og sætte mindre ambitiøse, men mere realistiske, udbetalingsfrister.

Dansk fokus under forhandlingerne har særligt været at få bevaret den eksisterende mulighed for at have fuld dækning af særlige indlån (artikel 7.3 i direktiv 94/19/EF). I mere end 20 år har indskydergarantien i Danmark tilbudt fuld dækning af særlige indlån.

Formandskabet har foreslået følgende kompromiser:

Dækningsbeløb

Pr. 31. december 2011 foreslås dækningsbeløbet forhøjet og harmoniseret til 100.000 euro. Kommissionen forpligter sig til at foretage en vurdering inden 31. december 2009. Hvis kommissionens analyser skulle vise, at dette ikke er nødvendigt, skal kommissionen fremsætte et forslag om, at denne forhøjelse og harmonisering ikke gennemføres.

Dækningsområde

Lande, der pr. 1. januar 2008 tilbød indskydere fuld dækning på særlige indlån, får mulighed for at videreføre fuld dækning af særlig indlån ud fra sociale hensyn.

Komitologibeføjelser

Det foreslås, at komitologi beslutninger vedrørende tilpasninger af dækningsbeløb kun kan finde anvendelse for at tage højde for inflation.

Muligheden for at foretage midlertidige forhøjelser af dækningsbeløbet ved brug af en hastende komitologiprocedure foreslås slettet af forslaget.

Udbetalingsfrister

Det foreslås, at udbetalingsfristen sættes til 20 arbejdsdage når indskud bliver indisponible, med en mulighed for at udskyde udbetalinger yderligere 10 arbejdsdage.

Dato for at direktivet træder i kraft og skal være implementeret

Det foreslås, at medlemslandene sætter de nødvendige love og bestemmelser i kraft inden 30. juni 2009, herunder forhøjelse af dækningsbeløb til mindst 50.000 euro. Harmonisering af dækningsbeløb til 100.000 euro træder i kraft pr. 31. december 2011. Udbetalingsfrister træder i kraft senest den 30. juni 2010.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget er baseret på Traktatens art. 47, stk. 2 og er omfattet af art. 251 – den fælles beslutningstagning. Direktivet følger en hasteprocedure, således at direktivet kan træde i kraft den 31. december 2008.

Nærhedsprincippet

Regeringen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet forventes at udtale sig inden udgangen af 2008.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Direktivforslagets område er reguleret i lov om en garantifond for indskydere og investorer med tilhørende bekendtgørelse.

Danmark har udelukket visse indskud fra at være omfattet af dækning. Der er tale om indskud fra direktører og bestyrelsesmedlemmer samt selskaber som indgår i koncern med det pågældende institut. Hertil kommer indskud fra indskydere eller

investorer, der ejer 10 % eller mere af kapitalen. Endvidere udelukkes institutter, som er bidragspligtige til Garantifonden.

Endvidere har Danmark indført en mere omfattende dækning for så vidt angår visse særlige indskud, herunder skattebegünstigede opsparingsordninger og deponerede midler i forbindelse med huskøb.

Lov om en garantifond for indskydere og investorer samt tilhørende bekendtgørelse skal ændres.

Statsfinansielle konsekvenser

Der vurderes ikke at være statsfinansielle konsekvenser. Udgifter til indskydergaranti dækkes af institutterne.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har til formål at øge trygheden hos detailkunder for indskud af mellemstore beløb i institutterne og kan derigennem bidrage til at understøtte den finansielle stabilitet.

På grund af forslagens hastende karakter er der ikke udarbejdet en konsekvensanalyse af forslagens virkninger.

Kommissionen skønner, at 90 procent af alle indskud hos forbrugere vil være omfattet af dækning, hvis dækningen øges til mindst 100.000 euro. Dette vil være en stigning på 25 procent-point i forhold til den nuværende situation.

Høring

Finansrådet (FR) støtter bestræbelserne på at reducere udbetalingsfristen af hensyn til indskydere, men den må fastsættes under skyldig hensyn til det praktisk mulige. Tidsfristen må ikke sættes så kort, at det de facto bliver nødvendigt for garantiordningerne at have en større likvid beholdning. FR støtter øgning af dækningsbeløb til 50.000 euro, og er åbne over øgning af beløbet til 100.000 euro, såfremt der samles et flertal herfor mellem medlemslandene.

FR anbefaler, at de dækkede indskydere i direktivet omfatter såvel privatkunder som erhvervs-kunder. FR anbefaler, at der foretages en totalharmonisering heraf. FR støtter, at 'særlige indlån', herunder navnlig pensionsopsparing, fortsat omfattes af den fulde dækning.

FR finder, at tilpasninger af dækninger bør træffes efter den almindelige beslutningsprocedure. FR støtter, at implementering må sættes realistisk.

Dansk Aktionærforening støtter at ændre indskydergarantidirektivet med meget kort gennemførelsesfrist. Foreningen anbefaler, at udbetalingsfristen skal være højst en uge. Foreningen finder, at indskudsgaranti principielt bør være en brutto ordning uden mulighed for at modregne eventuelle lån eller kreditter. Foreningen anbefaler endvidere at minimumsdækningen hæves til 50.000 euro hurtigst muligt, og at den

hæves pr. 31. december til et beløb, der svarer til mindst 500.000 DKK. Endelig finder foreningen, at indskydergarantien principielt bør omfatte alle indskydere under dækningsområde.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg. Nærhedsnotat er fremsendt den 3. november 2008.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen støtter intentionen i Kommissionens forslag. Regeringen kan støtte, at dækningsbeløbet hæves til et niveau på 50.000 euro, men kan ikke umiddelbart tilslutte sig, at mindstedækningsbeløbet hæves til 100.000 euro. Regeringen er dog åben overfor en totalharmonisering af niveauet i EU givet, at der fortsat vil være mulighed for fuld dækning på særlige indlån.

Andre landes holdninger

Andre landes holdningen kendes ikke.